

kterého zaměstnance. Jde-li o úkony, při nichž práce duševní a práce fyzická jsou sloučeny v jedné osobě, rozhoduje, která z nich má převahu. Jestliže postupující dělbu práce oba druhy činnosti byly od sebe odděleny a rozděleny mezi dva nebo i více samostatných zaměstnanců, sluší zaměstnání každého z nich posuzovati o sobě s hlediska § 1 pens. zákona.

Pokud pak obsahem rozhodnutí o pojistné povinnosti je zařazení toho kterého zaměstnání pod některé ustanovení zákona, jde o řešení otázky právní, jež přísluší toliko úřadu správnímu. Na nějaká dobrozdání znalců úřad při řešení otázek právních vázán není. Proto nelze ani v rozporu, který v daném případě se vyskytl mezi vyjádřeními znalce co do posuzování otázky, sluší-li výkony rýsovačů pokládati za převážně duševní ve smyslu pens. zákona, tedy v rozporu, týkajícím se výhradně otázky právní, spatřovati důvod, z něhož by pro úřad vyplývala povinnost, o této otázce vyžádati si ještě dobré zdání odborníků jiných.

Pensijní povinnosti podle zákona z 16. prosince 1906, č. 1. ř. z. z r. 1907 podléhají přehlížeči zboží i když konají funkci svou za vrchního dozoru jiného přehlížeče, a mistři tkalcovští, i když někdy sami ručně pracují při opravě stroje nebo zboží. (Nález nejv. spr. soudu z 19. června 1920, č. 5406.)

Bylo vyhověno stížnosti J. H. v S. do rozhodnutí ministerstva sociální péče v Praze, kterým byl zamítnut rekurs stěžovatelu do rozhodnutí místodržitelství v Praze z 27. pros. 1913, prohlašujícího, že J. H. nepodléhá pensijní povinnosti, poněvadž mu nepřísluší charakter úřednický a činnost jeho nelze považovati za převážně duševní.

Činnost přehlížeče zboží, kterou de facto J. H. konal, je považovati za činnost převážně duševní. Úkolem přehlížeče zboží ve tkalcovně je, zkoumati; zda je zboží zhotoveno bezvadně, kusy vadné si poznamenati a oznámiti výsledek přehlídky příslušnému orgánu a upozorniti jej na shledané vady. Činnost ta, při níž smyslové poznatky musí býti hodnoceny pomocí určitých znalostí, je činnost převážně duševní. Na tom nemění ničeho, že J. H. zkoumal jenom zboží méně cenné, poněvadž přece i při něm je třeba učinit si úsudek o tom, je-li zboží vadné a v čem vada spočívá. Konečně nemění ničeho na povaze činnosti stěžovatelovy, ani to, že přehlížel zboží za vrchního dozoru jiného přehlížeče, poněvadž vrchní dozor ten nesprošťoval stěžovatele povinnosti prozkoumati každý kus, jemu odevzdaný a poznatky o kvalitě kusu, prohlídkou získané, zhodnotiti pomocí svých znalostí.

To, co bylo označeno jako pozdější činnost stěžovatelova, má všechny znaky činnosti mistra tkalcovského. Chodí-li kdo po sále, dává-li pozor, zda tkalci pracují na strojích bezvadně, má-li právo upozorniti je, aby pracovali svědomitěji, opravuje-li vady na stroji a pomáhá-li tkalci odstraniti vadu na zboží, není pochybnosti, že koná funkce mistra tkalcovského. Jestliže při opravě stroje nebo zboží někdy ručně pracuje, nemění to ničeho na povaze jeho zaměstnání, jež je považovati za převážně duševní. Dozor nad tím, zda stroje jdou správně, zda tkalci bezvadně pracují, odstraňování zjištěných vad na cizí práci, zjišťování, zda vada na zboží je následkem vadnosti stroje či nesprávného výkonu tkalcova, vyžaduje duševní činnosti, která při zaměstnání mistra je převážnou, poněvadž uvedené práce jsou podstatnou částí jeho zaměstnání. Nezáleží na tom, vykonává-li dozor nad určitým počtem stavů, nebo nad celým sálem, ani na tom, koná-li dozor výlučně sám, nebo koná-li jej s ním ještě jiný, třeba jemu nadřízený mistr.